

*Comment les Grecs, après la mort d'Achille, accueillent dans leur camp son fils
Néoptolème*

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ :

Ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μέτα
δῖος τ' Ὀδυσσεὺς χῶ τροφεὺς τοῦμοῦ πατρός,
λέγοντες, εἴτ' ἀληθεὺς εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην,
ὥς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
πατήρ ἐμός, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλεῖν.
Ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
χρόνον μ' ἐπέσχον μή με ναυστολεῖν ταχύ,
μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἡμέρῳ,
ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
ἔπειτα μέντοι χῶ λόγος καλὸς προσῆν,
εἰ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
Ἦν δ' ἡμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
κάγῳ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ
κατηγόμεν· καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
ἐκβάντα πᾶς ἡσπάζετ', ὁμνύντες βλέπειν
τὸν οὐκέτ' ὄντα ζώντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
Κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος,
ἐπεὶ ἴδ' ἀκρυσσάμενος, οὐ μακρῷ χρόνῳ
ἐλθὼν Ἀτρεΐδης προσφιλῶς, ὥς εἰκὸς ἦν,
τά θ' ὅπλ' ἀπῆτουν τοῦ πατρὸς τά τ' ἄλλ' ὅς' ἦν.
Οἱ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον·
«ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τᾶλλα μὲν πάρεστί σοι
πατρῷ' ἐλέσθαι, τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ
ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.»

L'usage du Dictionnaire Grec-Français est autorisé.